

УДК 81'373.6:378.4

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/75-1-28>**Лідія ВЕРБИЦЬКА,***orcid.org/0000-0003-0329-4553*

кандидат філологічних наук,

завідувач кафедри українознавства та міжкультурної комунікації

Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

(Львів, Україна) *lidaverbitska2017@gmail.com*

УМОВИ ЕФЕКТИВНОСТІ РІЗНИХ ВИДІВ ЛІНГВІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття присвячена важливості та умовам ефективного впровадження різних видів лінгвістичного аналізу на заняттях з української мови у закладах вищої освіти, а також спрямована на виявлення оптимальних підходів до викладання української мови, які сприяють покращенню якості навчання та формуванню мовних компетентностей у студентів. У статті лінгвістичний аналіз розглядається як систематичне дослідження мови з метою розуміння її структури, функціонування та властивостей. Такий аналіз охоплює різні аспекти мови: фонетику, морфологію, синтаксис, семантику, стилістику та інші. Автор акцентує на сучасних тенденціях у лінгвістичній освіті, які передбачають перехід від традиційних методів навчання до практико-орієнтованої підготовки, заснованої на розвитку практичних навичок і компетентностей. Стаття аналізує методіку викладання української мови в контексті сучасних підходів до навчання, зокрема застосування суб'єкт-суб'єктної взаємодії та студентоцентрованого підходу. Вона розглядає різні типи лінгвістичного аналізу, такі як граматичний, семантичний і фонетичний, та їх роль у формуванні мовленнєвих компетентностей. Крім того, стаття обговорює необхідність інтеграції сучасних інформаційних технологій в освітній процес для підвищення ефективності навчання. Висновки статті вказують на важливість глибокого розуміння принципів та умов ефективного застосування різних видів лінгвістичного аналізу у вищій освіті. Автор зробив внесок у розуміння ефективних підходів до викладання української мови у вищій освіті та розробив рекомендації для практичного застосування цих підходів в освітньому процесі. У перспективах подальших досліджень автор вбачає вивчення результатів впровадження рекомендацій щодо оптимального використання лінгвістичного аналізу в освітньому процесі.

Ключові слова: лінгвістика, мовна компетентність, поліаналіз, рівні мови, українська мова.

Lidiia VERBYTSKA,*orcid.org/0000-0003-0329-4553*

Candidate of Philological Sciences,

Head of Ukrainian Studies and Intercultural Communication Department

Lviv State University of Life Safety

(Lviv, Ukraine) *lidaverbitska2017@gmail.com*

CONDITIONS FOR THE EFFECTIVENESS OF DIFFERENT TYPES OF LINGUISTIC ANALYSIS IN UKRAINIAN LANGUAGE CLASSES AT HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The article focuses on the importance and conditions for the effective implementation of various types of linguistic analysis in Ukrainian language classes at higher education institutions and aims to identify optimal approaches to teaching the Ukrainian language that contribute to improving the quality of learning and developing students' language competences. The article considers linguistic analysis as a systematic study of language in order to understand its structure, functioning and properties. Such analysis covers various aspects of language: phonetics, morphology, syntax, semantics, stylistics, and others. The author focuses on the current trends in linguistic education, which involve the transition from traditional teaching methods to practice-oriented training based on the development of practical skills and competences. The article analyses the methodology of teaching the Ukrainian language in the context of modern approaches to teaching, in particular, the use of subject-subject interaction and student-centered approach. It examines different types of linguistic analysis, such as grammatical, semantic and phonetic, and their role in the development of language competences. In addition, the article discusses the need to integrate modern information technologies into the educational process to improve learning efficiency. The conclusions of the article point to the importance of a deep understanding of the principles and conditions for the effective use of various types of linguistic analysis in higher education. The author makes a contribution to the understanding of effective approaches to teaching the Ukrainian language in higher education and develops recommendations for the practical application of these approaches in the

educational process. The author sees the prospects for further research in studying the results of the implementation of recommendations for the optimal use of linguistic analysis in the educational process.

Key words: *linguistics, language competence, poly-analysis, language levels, Ukrainian language.*

Постановка проблеми. Сучасна лінгвістична освіта характеризується фундаментальним переходом від класичної освіти, спрямованої на «наповнення» здобувачів освіти знаннями, до практико-орієнтованої освіти, заснованої на принципі практичності, що вимагає навчання практичних навичок, а отже, розуміння вищої освіти як засобу набуття компетентностей (Винницький, 2019). Варто зазначити, що змінився й характер відносин між учасниками освітнього процесу: від суб'єкт-об'єктної (активний викладач – пасивний студент) до суб'єкт-суб'єктної (активний викладач – активний студент) двосторонньої взаємодії, що призвело до «студентоцентрованого» підходу, в якому принцип самонавчання здобувачів освіти за підтримки викладачів є домінуючим, а освітній процес будується на основі студентоцентризму (Нищета, 2017 : 130).

З урахуванням сучасних тенденцій у лінгвістичній освіті, ефективність різних видів лінгвістичного аналізу на заняттях з української мови у закладах вищої освіти потребує адаптації до практико-орієнтованої методології. У контексті суб'єкт-суб'єктної взаємодії важливо, щоб студенти були активними учасниками освітнього процесу, а викладачі виступали в ролі наставників і фасилітаторів. Це означає, що викладачі повинні створювати середовище, що стимулює до самонавчання, підтримувати інтерактивні методи навчання та пропонувати завдання, які активізують студентів у процесі вивчення мови. Наприклад, граматичний аналіз може включати не лише теоретичне вивчення граматичних правил, але й практичне застосування їх у складних мовних завданнях. Фонетичний аналіз може базуватися на аудіоматеріалах, що допомагають студентам розрізняти й відтворювати правильну вимову. Семантичний аналіз може включати дискусії навколо значень слів у різних контекстах, сприяючи розвитку критичного мислення студентів.

Такий студентоцентрований підхід до лінгвістичного аналізу допомагає студентам не лише засвоювати теоретичні знання, але й розвивати практичні навички, необхідні для ефективного володіння українською мовою.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволив виявити ключові тенденції та напрямки студійованої теми. Лінгвістичний аналіз розглядається в різних аспектах, наприклад, Л. Валентій та

І. Калініна (Валентій & Калініна, 2018) відображають у своїй статті еволюцію методів та концепцій мовного аналізу протягом історії. Монографія С. Омельчук (Омельчук, 2019) присвячена аналізу сучасних тенденцій у викладанні мови та вивченні мовних явищ. Вона дає огляд основних підходів і методик, які використовуються у сучасній лінгводидактиці. Л. Рускуліс (Рускуліс, 2018) досліджує поняття лінгвістичної компетентності та його значення у сучасній освітній практиці, розкриває методологічні аспекти цього поняття, а також його роль у формуванні мовних навичок. І. Кучеренко (Кучеренко, 2018) розглядає проблемне навчання як ефективну технологію викладання української мови, аналізує методи та стратегії використання проблемного підходу для покращення якості мовного навчання. Стаття І. Кушнір присвячена філософським засадам сучасної компетентнісної лінгводидактичної парадигми у викладанні мов у закладах вищої освіти на сучасному етапі (Кушнір, 2018).

Аналізовані джерела дозволяють отримати комплексне уявлення про різні аспекти лінгвістичного аналізу, його методи та застосування у вивченні та викладанні мови. Дослідження в цьому напрямі має важливе значення для подальшого розвитку мовної освіти, а також вдосконалення методів навчання мови.

Мета статті полягає у дослідженні умов ефективності різних видів лінгвістичного аналізу на заняттях з української мови у закладах вищої освіти, а також спрямована на виявлення оптимальних підходів до викладання української мови, які сприяють покращенню якості навчання та формуванню мовних компетентностей у здобувачів.

Виклад основного матеріалу дослідження. З огляду на мету сучасного викладача навчити здобувачів самостійно здобувати знання та розвивати практичні навички як під час освітнього процесу, так і в майбутній професійній діяльності, сучасна лінгвістична освіта на філологічних факультетах закладів вищої освіти має стратегічну мету формування у майбутніх фахівців-філологів, учителів-словесників і викладачів, а також майбутніх журналістів компетентностей у самостійній пошуково-дослідницькій діяльності в галузі мовознавства. Для досягнення цієї мети важливо, щоб викладачі сприяли розвитку студентської самостійності, починаючи з роз-

будови навичок критичного мислення та аналізу текстів. Наприклад, у рамках граматичного аналізу студентам можуть надаватися завдання на самостійне виявлення та коригування граматичних помилок у власних текстах, а також на аналіз мовних конструкцій у художній літературі. Крім того, інтеграція сучасних технологій в освітній процес, зокрема користування електронними версіями лексикографічних праць, доступом до науково-довідкової літератури та інформаційних платформ, дозволяє студентам розширювати свій обсяг знань і розвивати дослідницькі навички. Такий підхід також допомагає стимулювати студентів до саморозвитку та постійного вдосконалення, відповідаючи вимогам сучасного ринку праці та розвитку мовної науки.

Лінгвістична компетентність, включаючи орфографію, орфоєпію, лексику, граматику (форма, словотвір і синтаксис) і стилістику, допомагає формувати культурну і мовну особистість професіонала. У контексті формування мовленнєвих компетентностей у майбутніх фахівців-філологів особливе значення мають лексична та граматична компетентності, оскільки вони є базовими для розвитку інших комунікативних умінь і навичок, що особливо важливо в контексті формування культуромовної особистості фахівця.

Одним з вагомих чинників успішного набуття лексико-граматичних компетентностей є наявність лексикографічних навичок (Кучеренко, 2018; Пентиліук, 2021), тобто вміння працювати з різними типами словників, розуміння їхнього призначення, структурування словникових статей та правил користування ними в ході виконання практичних завдань і лінгвістичного аналізу.

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій у сучасному освітньому середовищі надає здобувачам вищої освіти значних можливостей у вивченні мови. Зокрема, електронні версії різних лінгвістичних словників, доступні на багатьох українських вебресурсах, дозволяють студентам не лише працювати зі словниками ефективніше, але й з легкістю отримувати доступ до великої кількості інформації, що сприяє їхньому професійному зростанню.

Такий підхід до вивчення мови допомагає здобувачам філологічної освіти не лише покращити свої лексико-граматичні навички, але й розвивати в них навички самостійного дослідження та використання різних джерел інформації, що є важливими для їхньої майбутньої професійної діяльності.

Варто зазначити, що нормативною дисципліною, яку опановують бакалаври, є «Сучасна укра-

їнська літературна мова», яка охоплює розділи «Фонетика й лексикологія української мови», «Морфеміка, словотвір, морфологія української мови», «Синтаксис української мови». Після вивчення кожного з цих розділів здобувачі вищої освіти повинні не лише набути глибоких теоретичних знань, а й уміти здійснювати відповідний вид лінгвістичного аналізу: фонетичний, лексико-фразеологічний, морфемний, словотвірний, морфологічний, синтаксичний. На думку науковців, «мовний аналіз тексту є одним із методів пізнання мови, він дає змогу збагатити своє мовлення лексичними, морфологічними, синтаксичними, фразеологічними засобами, розкриває історію мови, розвиває логічне мислення, попереджує мовні помилки...» (Валентій & Калініна, 2018: 46).

Г. Передрій називає лінгвістичний аналіз «прийомом повторення вивченого» (Передрій, 1980 : 52), інші вчені трактують такий аналіз як «вправу аналітичного характеру», «основним методом, який сприяє розумінню мовного явища», «прийомом навчання мови», «активним методом навчання мови» (Омельчук, 2019; Рускуліс, 2018; Пентиліук, 2021). Очевидно, що об'єктом лінгвістичного аналізу є передусім слово – основна міжрівнева одиниця мовної системи, яка є важливою для здобувачів освіти у демонстрації їхньої лексичної та граматичної компетентностей (Омельчук, 2019; Рускуліс, 2018). На молодших курсах студенти проводять моноаналіз слів, але на старших курсах лексичний і граматичний аналізи починають поступово поєднуватися для узагальнення та систематизації вивченого, а також для охоплення всіх видів лінгвістичного аналізу.

Особливий тип аналізу, який виявляє взаємозв'язок між зовнішнім (формальним) і внутрішнім (смысловим) аспектами слова, називається змішаним аналізом. Цей новий підхід дозволяє здобувачам філологічної освіти не лише активно використовувати раніше здобуті знання та навички, але й розвивати вміння комплексно описувати слова як міжрівневі мовні одиниці.

Змішаний лінгвістичний аналіз створює можливість студентам проводити інтегративні наукові дослідження та забезпечує міждисциплінарні зв'язки між різними розділами мовознавства. Це допомагає їм розуміти мову як комплексну систему, а не просто набір окремих лексичних та граматичних одиниць, що є ключовим у розвитку їхньої мовної компетентності та підготовки до майбутньої наукової діяльності.

Дотримуючись функціонального підходу до вивчення граматичних одиниць і категорій, для ефективного поповнення словникового запасу та

граматичних навичок студентів у закладах вищої освіти слід запропонувати два методи поліаналізу – від змісту до форми та від форми до змісту (Пентилюк, 2021). Перший метод передбачає аналіз мовних конструкцій, враховуючи їхні значення та контекст вживання, що допомагає студентам краще розуміти граматичні структури у реальних мовних ситуаціях. Другий метод, навпаки, передбачає аналіз формальних характеристик мовних одиниць, таких як частини мови, словотворення та синтаксис, що допомагає здобувачам вищої освіти засвоювати граматичні правила та законмірності.

Завершальним етапом кожного підходу має бути орфографічний та орфоепічний аналіз слів. Це обумовлено необхідністю постійного підвищення культурного рівня усного та писемного мовлення здобувачів. Правильне написання, вимова та наголошення слів є важливими показниками культури мовлення, які студентам потрібно постійно удосконалювати. І це стосується не лише студентів-філологів, а й будь-яких здобувачів вищої освіти.

Лексична та граматична компетентність лінгвіста невіддільна від його орфографічної та орфоепічної компетентності. Глибокі знання граматичних правил і лексикографічних принципів сприяють кращому засвоєнню норм орфографії та орфоепії в письмовій мові. Такий інтегрований підхід дозволяє студентам не лише розвивати мовленнєві навички, але й удосконалювати своє мовлення як усно, так і письмово, що є важливим для їхньої майбутньої професійної діяльності.

Узагальнюючи здобутки сучасних науковців щодо ефективності різних видів лінгвістичного аналізу на заняттях з української мови у закладах вищої освіти, зазначимо, що вона може бути оцінена з різних поглядів, таких як академічна, практична та методична. До типових видів лінгвістичного аналізу належать:

1. Граматичний аналіз.

– Умова ефективності: здобувачі повинні розуміти основні концепції граматики, включаючи частини мови, складні речення, синтаксис тощо. Для досягнення цієї мети важливо застосовувати системний підхід до вивчення граматики, включаючи аналіз різних мовних явищ на різних рівнях складності. Такий аналіз допомагає студентам розуміти будову мови, правила синтаксису та правопису, а також ефективно застосовувати їх у письмовому та усному мовленні.

– Методи: використання теоретичних матеріалів, вправ на виявлення граматичних помилок, аналіз художніх та нехудожніх текстів.

2. Фонетичний аналіз.

– Умова ефективності: здобувачі повинні бути здатні визначати та розрізняти фонем, розуміти правила вимови та інтонації. Для досягнення цієї мети важливо проводити аналіз звукової структури мови, вивчати артикуляційні та акустичні характеристики фонем, а також використовувати аудіо- та відеоматеріали для навчання коректної вимови. Працюючи над фонетичним аналізом, здобувачі розвивають свою здатність сприймати, аналізувати та відтворювати різноманітні мовні звуки, що є важливим для вивчення мови та підвищення рівня мовної компетентності.

– Методи: використання аудіоматеріалів, вправи на вимову окремих звуків та слів, фонетичний аналіз мовлення здобувачів.

3. Семантичний аналіз.

– Умова ефективності: здобувачі повинні розуміти значення слів та фраз, їхній контекст і можливість використання. Для досягнення цієї мети важливо проводити аналіз значень слів у різних контекстах, розуміти синоніми, антоніми, а також вивчати семантичні відтінки та конотації. Здобувачі повинні розвивати свою здатність розрізняти відтінки значень слів, розуміти їхній смисл у різних мовних ситуаціях та використовувати їх адекватно з метою досягнення комунікативної мети.

– Методи: аналіз текстів на основі значень слів, розбір синонімів та антонімів, дискусії про значення у контексті.

4. Прагматичний аналіз.

– Умова ефективності: здобувачі повинні розуміти, як мовленнєва діяльність впливає на спілкування та як застосовувати мовні засоби для досягнення конкретних цілей. Для досягнення цієї мети важливо вивчати принципи мовної поведінки в різних мовних ситуаціях, аналізувати способи впливу мовлення на співрозмовника та ефективно застосовувати мовні стратегії для досягнення прагматичних цілей. Здобувачі повинні розвивати свою здатність використовувати мову не лише для передачі інформації, але й для досягнення конкретних мовленнєвих цілей та реалізації власних комунікативних потреб.

– Методи: аналіз функцій мови в текстах, рольові ігри та ситуативні вправи, використання реальних комунікативних ситуацій для аналізу.

5. Лексико-семантичний аналіз.

– Умова ефективності: здобувачі повинні знати значення та вживання слів, їхні стилістичні відтінки. Для досягнення цієї мети важливо проводити аналіз лексичного складу мови, розуміти семантичні відтінки слів та їхній контекстуальний зв'язок. Здобувачам необхідно вивчати лек-

сико-семантичні групи слів, їхню соціокультурну варіативність та стилістичні особливості. Розвиток лексико-семантичного аналізу допомагає здобувачам вдосконалювати свої навички у виборі слів для точного та ефективного вираження своїх думок та ідей.

– Методи: аналіз текстів, спрямований на виявлення значень слів та контекстуальне вживання лексичних одиниць, розширення словникового запасу.

У кожному з цих випадків ефективність аналізу залежить від якості навчання, доступних ресурсів, а також від спроможності студентів застосовувати здобуті знання в практичних ситуаціях. Також важливо створювати стимулювальне середовище для вивчення мови, де студенти мають можливість вдосконалювати свої навички через практику та спілкування.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, використання різних видів лінгвістичного аналізу, таких як граматичний, лексичний, семантичний та фонетичний, є ефективним методом формування мовної компетентності здобувачів на заняттях з української мови в закладах

вищої освіти. Підхід «від змісту до форми» та «від форми до змісту», який включає поліаналіз мовних конструкцій та орфографічний і орфоепічний аналіз слів, дозволяє забезпечити комплексний розвиток мовленнєвих навичок здобувачів. Застосування сучасних інформаційних технологій в освітньому процесі сприяє підвищенню ефективності вивчення української мови, зокрема шляхом роботи з електронними версіями лінгвістичних словників та іншою науково-довідковою літературою. Врахування індивідуальних особливостей здобувачів та застосування суб'єкт-суб'єктної взаємодії в освітньому процесі сприяє зростанню їхньої мотивації та підвищенню результативності навчання. Дослідження показало, що інтеграція різних видів лінгвістичного аналізу в освітній процес сприяє не лише формуванню мовних компетентностей, а й розвитку аналітичного мислення та інтелектуальних здібностей здобувачів.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у дослідженні результатів впровадження рекомендацій щодо оптимального використання лінгвістичного аналізу в освітньому процесі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Валентій Л. В., Калініна І. П. Історія мовного аналізу. Молодий вчений. 2018. № 1(54.1). С. 44–47.
2. Винницький М. Чим відрізняється силабус від РТП і НМК? URL: <https://naqa.gov.ua/wp-content/uploads/2019/08/%D0%A1%D0%B8%D0%BB%D0%B0%D0%B1%D1%83%D1%81-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%82%D0%B8-%D0%A0%D0%A2%D0%9F.pdf>
3. Кучеренко І. Технологія проблемного навчання української мови: сутність та лінгводидактичний потенціал. Українська мова і література в школі. 2018. № 3. С. 14–21.
4. Кушнір І. М. Філософські засади сучасної компетентнісної лінгводидактичної парадигми. Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: 36. наук. праць. 2018. № 33. С. 76–88.
5. Ницета В. А. Суб'єкт-суб'єктний принцип взаємодії учасників навчального процесу в контексті феномену «риторичного». Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету: зб. наук. праць. Серія: Педагогічні науки. 2017. Вип. 2. С. 129–136.
6. Омельчук С. Сучасна українська лінгводидактика: норми в термінології і мовна практика фахівців: монографія. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2019. 356 с.
7. Пентиліук М. І. Мовна особистість майбутнього вчителя-словесника в контексті професійної підготовки. Українська мова і література в школі: наук.-метод. журнал. 2021. № 2(155). С. 290–297.
8. Передрій Г. Р. Змішаний розбір слів як прийом повторення вивченого в IV класі. Українська мова і література в школі. 1980. № 3. С. 50–59.
9. Рускуліс Л. В. Методологічна сутність категорії «лінгвістична компетентність» у сучасному освітньому просторі. Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки: збірник наукових праць. 2018. Випуск 1 (60). С. 228–232.

REFERENCES

1. Valentii L. V., Kalinina I. P. (2018) Istoriia movnoho analizu [History of Linguistic Analysis]. Molodyi vchenyi – Young scientist, 1(54.1), 44-47 [in Ukrainian]
2. Vynnytskyi M. Chym vidrizniaietsia sylabus vid RTP i NMC? [What is the difference between syllabus and RTP and NMC?]. URL: <https://naqa.gov.ua/wp-content/uploads/2019/08/%D0%A1%D0%B8%D0%B8-%D0%B0%D0%B1%D1%83%D1%81-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%82%D0%B8-%D0%A0%D0%A2%D0%9F.pdf> [in Ukrainian]
3. Kucherenko I. (2018). Tekhnolohiia problemnoho navchannia ukrainskoi movy: sutnist ta lnhvodydaktychnyi potensial [Technology of problem-based learning of the Ukrainian language: essence and linguodidactic potential]. Ukrainaska mova i literatura v shkoli – Ukrainian language and literature at school, 3, 14–21 [in Ukrainian]

4. Kushnir I. M. (2018). *Filosofski zasady suchasnoi kompetentnisnoi lnhvodydaktychnoi paradyhmy* [Philosophical foundations of the modern competence-based linguodidactic paradigm]. *Vykladannia mov u vyshchykh navchalnykh zakladakh osvity na suchasnomu etapi. Mizhpredmetni zviazky. Naukovi doslidzhennia. Dosvid. Poshuky: Zb. nauk. prats – Teaching languages in higher educational institutions at the present stage. Interdisciplinary connections. Scientific research. Experience. Searching: Collection of scientific works*, 33, 76–88 [in Ukrainian]

5. Nyshcheta V. A. (2017). *Subiekt-subiektnyi pryntsyv vzaiemodii uchasnykiv navchalnoho protsesu v konteksti fenomenu «rytorychnoho»* [Subject-subject principle of interaction of participants of the educational process in the context of the phenomenon of “rhetorical”]. *Naukovi zapysky Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu: zb. nauk. prats. Serii: Pedahohichni nauky – Scientific Notes of Berdiansk State Pedagogical University: a collection of scientific works. Series: Pedagogical Sciences*, 2, 129–136 [in Ukrainian]

6. Omelchuk S. (2019). *Suchasna ukrainska lnhvodydaktyka: normy v terminolohii i movna praktyka fakhivtsiv: monohrafiia* [Modern Ukrainian linguodidactics: norms in terminology and language practice of specialists: a monograph]. Kyiv: VD «Kyievo-Mohylianska akademiia» [in Ukrainian]

7. Pentyliuk M. I. (2021). *Movna osobystist maibutnoho vchytelia-slovesnyka v konteksti profesiinoi pidhotovky* [Linguistic personality of the future language teacher in the context of professional training]. *Ukrainska mova i literatura v shkoli: nauk-metod. zhurnal – Ukrainian language and literature at school: scientific and methodological journal*, 2(155), 290–297 [in Ukrainian]

8. Peredrii H. R. (1980). *Zmishanyi rozbir sliv yak pryiom povtorennia vyvchenoho v IV klasi* [Mixed word analysis as a method of repeating what was learned in grade IV]. *Ukrainska mova i literatura v shkoli – Ukrainian language and literature at school*, 3, 50–59 [in Ukrainian]

9. Ruskulis L. V. (2018). *Metodolohichna sutnist katehorii «linhvistychna kompetentnist» u suchasnomu osvitnomu prostori* [Methodological essence of the category “linguistic competence” in the modern educational space]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Pedahohichni nauky: zbirnyk naukovykh prats – Scientific Bulletin of the Mykolaiv National University named after V. O. Sukhomlynskyi. Pedagogical sciences: a collection of scientific papers*, 1 (60), 228–232 [in Ukrainian]